

σκηνικένος στὸ τραπέζη μου, ενδρικά γραφικά στὰ περιθώρια τῶν χειρογράφων μου—έγραφα τότε τὸ πρῶτο μου μυθιστόρημα,—τὰς ἔξις συστάσεις τῆς θυραδοῦ μου:

«Ο ταν ἔχετε ἀντινία, νὰ πινετε ἔνα φλυτζάνι ξανήι ἀπό φύλλα πορτοκαλιού καὶ λιβάς. Εἰναι ἀμαρτία νὰ εννιχτάτε μους τας γαρετιάς...»

Πόσες φορές, ἐπιστρέφοντας στὸ δωμάτιο μου σὲ διάρες ἀσταύληλες, δέν βρήκα ἐκεὶ συγγενειώδεις δλες τὶς γυναικοῦλες ποιὲ ἑμένιες στὴν πολύτακούλια, ἐνδὸν ὑπορρόφως μου τοὺς ἔδειξαν τὰ ταυτόλια μου—τὶς εσωροχαζές τοῦ Μοντιλιάνι—συνοδεύοντας τὰ εἰρωνικὰ τῆς σχολίου μὲ παραποτήρεις γιὰ τὸ ποιόν μου, κάθε ἄλλο παρόλα καλεσμένης γιὰ μένα! Καὶ ἡ πολὺ τολμηρὴ φαντασία δέν μπορεῖ νὰ ἀντέπειν τῇ διέδιδε γιὰ μένα αὐτὴν ἡ γυναίκα! «Ἄν ἐπιχειροῦσαν πανεῖς νὰ μὲ γνωρίσω ἀπὸ τὴν λεγούμενα τῆς θυραδοῦ μου, θὰ σημάτισε τὴν ἐντίσταση ὅτι ἡμεῖς ἔνα ἀνθρώπουμαρο τέρας, ἔνας μένοντος, ἔνας σαδιστής, ὅτι τὶς ἔκανα κόρτες καὶ είλα δοκιμάσεις τοὺς ἐπανάληψην νὰ τὴν τιμήσω, διὰ τῆς βίας!.. Τὸ ἀποτέλεσμα ἦταν νὰ μὲ κυττάσουν μὲ τρόμο καὶ ἀρδία οἱ ἄλλοι νοικάρηδες τοῦ σπιτοῦ καὶ νὰ τρομισθῶνται στὸν τούχο δταν κατὰ τύχη μὲ σιναντόσανε τοῦ σαράλα. Κανεῖς δὲν μὲν ἀνταπέδιο τὸ καρεπεισμὸν μου καὶ δταν περγούσαν μὲτρό τὸ δόμοι, οἱ γείτονες μὲ δὲν δειχναν μὲ τὸ δάχτυλο!..»

«Όταν μοῦ σινέβωνε νὰ γνωρίσω νορᾶς στάτη, μὲ τὴν πρόθεση νὰ προσταστῶ, ή θυρωδός μου μὲ ἀντεξόδοτανε μὲ τὴν ἔξης προσφρόντοι:»

—Πολὺ νορᾶς μεθίστατε σήμερα, κύριε, «Ηθούτε νὰ κουμπήσητε, δὲν είναι ἔτσι... Ποῦ θὰ πάνη αὐτὴν ἡ κατάστασις!.. Θέλετε νὰ σᾶς πᾶν τὴ γνώμη ιορά;..»

«Ἀνέβωνα τὴ σπάσια χωρὶς νὰ τῆς ἀταντήσω, Κ' ἐκείνη, γιὰ νὰ μὲ ἀνδικηθῆ, ἀρχίζε νὸ μὲ καρδιό δεύτη ἀπὸ πάσι μοι, κάνοντας τὸ μεθυσμένο!»

«Ωστόσο, τὴν ἀγαποῦσα τὴ θυρωδό μου αὐτὴν, γιατὶ, κατὰ βάθος, ἀλή καλὴ καρδιά! Παρ' ἡλες τὶς γκρίνεις τῆς καὶ τὶς ἀντιδροφες ἰδιοτροπίες τῆς, φροντίζε μὲν μὲ πραγματικὸν ἐνδιάμερον. «Όταν ἔκανε ποιόν, ἀνέβων στὸ δωμάτιο μου γιὰ νὰ μὲ εἰδοτούσης ὅτι ἐπερτεῖ νὰ βάλω τὸ βαθύ μου τὸ πατέτο. Προσέθετε λειτούργωσις:

—Τὸ ξέρω βέβαια πῶς δὲν ἔχετε ἄλλο ἀπὸ τὸ φιλό σας πανωφόρο.. Μὲν ἐνθεωρῶ μὲνοχέρως μου νὰ σᾶς εἰδοτούσω δτι.. πρέπει νὰ ντυγθῆτε καλά...

Καὶ ἀν τύχωνε νὰ βήξω μπροστά της, ἡ θυρωδός μοι ἔτρεχε ἀμείως στὸ φραγμένο γιὰ νὰ γνωρίσω μὲ τὰ χέρια φροτούσανα διάφορα κατατάσσαματα, μποτάλια μὲ γιατούρια, σοληνάρια ἀστιφίνες καὶ ἄλλα πολλὰ φάφαμα, τὰ οποῖα ἔμοιντονταν στὸν πορφύρανον ποταμόν τοῦ ποταμούσα.

ΓΙΑ ΤΙΣ ΟΙΚΟΔΕΣΠΟΙΝΕΣ

ΠΡΑΚΤΙΚΕΣ ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ

Μερικές απητέρες νομίζοντι ὅτι ὅσο περισσότερες φανέλλες καὶ βιβλίαρια ρούχα φροθούν στὰ παιδιά τους, τόσο καλύτερα τοὺς ἔξυπνούς την ὑγεία. Πλάνη! Ο ίδιος, ὁ ἀρχις, ή κίνησις, τὸ νεῦρο, αὐτὰ είναι ποὺ κάνονταν τὸ παιδί γερό.

* * *

Πρέπει νὰ ξέρετε δτι ὁ κανονικὸς ἀριθμὸς τῶν παλμῶν γιὰ τοὺς μεγάλους, είναι 70 σὲ κάθε δευτερόβιτο. Σὲ μεγάλον πυρετό φθάνει καὶ 140, σπανιώτατα διώριση περισσότερο.

* * *

Δὲν πρέπει ποτὲ νὰ ἐπισκέπτεσθε δωμάτιο δρφώστου ποὺ πάσχει ἀπὸ μεταδοτικὴ νόσο, δταν είσθε ἴδιωμένος, πουρασμένος ή έχετε δέσμο τὸ στομάχι. Πιατί τότε μπορεῖ εἰκόνιστερα νὰ σᾶς μεταδοθῇ τὸ μόλυνσα.

* * *

«Όταν ἀλλάζετε θνατούς έπιδειξο, μὴν ξεχνᾶτε νὰ ἔχετε πάντοτε τὸν νέον ἔτοιμον, δτοτε νὰ τὸν βάλετε ἀμέσως ἐπάνω στὴν πληγή.

* * *

Σὲ ίλιαδα 15 ἔτῶν, ένας σκύλος είναι πειά γέρος, δσο κι' ένας θνητωτος 80 ἔτῶν.

* * *

Κατὰ τὴ διάρκεια τοῦ χειμώνος, μὴν κρεμάτε ποτὲ τὴ νύχτα τὸ κλουβὶ μὲ τὰ καναρίνια σας μέσα σὲ ψυχρὸ δωμάτιο, ἀπὸ τὸ δτοὺς λείπει ή θέρμανσις, ἄλλα ούτε καὶ σὲ δωμάτιο μὲ μολυσμένη ἀπὸ πολλὰ κνῶτα ἀτμοσφαρια.

* * *

«Ἄν κρεμάστε ένα σακούλια μὲ θειάρι μέσα στὸ κλουβὶ τοῦ καναρίνιου σας, ἀπομακρύνετε τὰ ἐνοχλητικὰ θνητα.

ΣΚΕΨΕΙΣ, ΓΝΩΜΕΣ, ΑΞΙΩΜΑΤΑ

ΓΙΑ ΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΕΡΩΤΑ

—Η συνειδησίς τῆς γυναικὸς είνε εἰλαστική, δσο καὶ ἡ κατεύθυντα της, όχι όμως καὶ τόσο χεήσωμη.

—Η γυναικά μενεὶ πάντα ποτῆ στὸν ἄνδρα, μέχρι τελευταίας... πεντάριας τοῦ πορφοροφίου του.

—Ο ἄνδρας ποτὲ μπορεῖ πάντα νὰ είνε κάριος τοῦ ἀντού του, οὐδέποτε παντρεύεται.

—Ο γάμος ἀποτελεῖ τὴ δύσι τοῦ αστροφίου τοῦ ἀντρού του.

—Ο χριστιανός ἔκανε τὸν έρωτα ἐλκυστικώτερον, ἐπειδὴ τὸν ἐχαρακτηρίσεις ὡς ἀμφότημα.

—Τὸ πόρτε μαθαίνεται. Είνε ἐπιστήμη, δτως καὶ τὰ μαθηματικά.

—Η γυναικά κλωτσάει τὸν έρωτα, τὸν ποδοπατεῖ κι' θοτερα σύνει καὶ τὸν φιλεῖ.

—Μονάχα οἱ τερέλιοι είνε εἰλαστικές στὶς γυναικες.

—Η γυναικά ἐπέλασθη γιὰ νὰ εὐέλασθη τὸν ἄνδρα, ἀλλὰ ξανατάσθησε ἐτοι μόνη της, δτοτε νὰ τὸν διασφεστή.

—Όταν θέλεις νὰ ξεφροτούσῃς μὲ γυναικά, δὲν περτεῖ οὔτε νὰ τὴν διώξῃς, οὔτε νὰ σηκωθῆς καὶ νὰ φύγῃς ἀπὸ κοντά της. Νὰ της ποὺ δηλαδὴ δὲν μπωρεῖς νὰ ζήσῃς χροῖς αὐτήν.

—Η γυναικά ποὺ εὐχαριστεῖται ποὺ μάτι, σπανίως μπορεῖ νὰ θεαντούσηται ἀλλή αὐτήν.

—Είνε σωστὸ διάτης η γυναικά δὲν έχει παραγματικῶς τὴν ασθητικήν του χρόνου καὶ τὸν χρόνος, ἀλλὰ μὲ μιὰ σιντιλήρωσι: «Οσο ὁ χρόνος καὶ τὸ χρήμα δὲν είνε δικαία της.

—Ο έρωτος είνε κι' παρο ταύτισμα ἡ σφιγκτὸ δέσμωπον ποὺ μένει νά... «ΔΕΘΟΥΝ» καὶ χωριστά διαθένας.

—Κανεὶς ἄνδρας δὲν είνε δυνατὸν ν' ἀπατήσῃ συγχρόνως δύο γυναικες. Κι' αὐτὸς είνε οἱ σινηθέστερος λόγος, γιὰ τὸν διότονον ἐγκαταλείπονται οἱ ἄνδρες τὴ γυναικά τους.

—Οι σύζυγοι έχουν πάντοτε καὶ λίγες ἀρετές, ἀλλὰ ξεστιζούνται κι' αὐτές, μὲ τὴν ποτητή παταγένεια τοῦ ολοκομικοῦ ισθενγίου των.

—Δὲν διάλογει γυναικά ποὺ νὰ τῆς ἀρέσουν νὰ παντρεῖθῃ έναν ἄγιον ἀνθρώπο, ἐπειδὸς δὲν ὁ ἄγιος αὐτός, είναι ένας μετανιωτός ποταμός τοῦ θέρωτα, οὗ γεννήθησαν ταΐστης.

—Είναι ἀδύνατον τοὺς πατέλη ποταμούδην διαγενέσθαι τοὺς παταγόνους την ποταμούδην γυναικά τους.

—Μέσα στὸν έρωτα, δὲν κι' διὰ βρίσκεται στὰ σπάγνανα δεύοντη, διάροχει νὰ παντρεῖθῃ τὸν έρωτα, παραποτηρητή, Ιδού ένα νέο καὶ δράσιο κορίδον. Είνε γαροτούση καὶ γεμάτη καλωσούντη. Είναι η περηφάνεια καὶ η χαροπάνη της. «Οταν έφαντες, δτού ξωρογονούνται, διαφορούνται, πάρονται μὲν ψυχοφάνειαν. Ο πατέρας της τὴν κυττάει μὲ θαυμασμὸν καὶ λατρεία. Ή καρδιά της μητέρας γεννάει μὲνον γι' αὐτήν. Οι γέροι συγγενεῖς της τὴν θεωροῦν σὰ μὲν δεύτερη ἄνοιξη τῆς ζωῆς τους. Κι' διώμε, ἀρκεῖ νὰ περιμέτηση μὲτρος της ένας ἀγνώστος καὶ νὰ τὸν έρωτα, οὐδέποτε παραποτηρητή, Ιδού ένα νέο καὶ δράσιο ποταμούδην γρονθούν. Είνε γαροτούση καὶ γεμάτη καλωσούντη. Είναι η περηφάνεια της δτού διάρκειας πειά στὸν κόστον, παρά δὲν είναι πρόσωπο μόνον, τοῦ δπού δέστρο μηνούντες, ποτὲ ἀπὸ λίγες μέρες ἀδύνατα καὶ τὸ δόνιμα καὶ δὲν ιπομητάτων τὴν θεασίην. Ναι, δέν έρωτος είνε τὸ ποδό τοεύλαιο τοῦ μεγάλου βιβλίου της Ἀχαριστίας...

Ιούλιος Σ αντώ

—Ο πρῶτος θνως καίτε πορτούσιον είνε δέν έρωτος τοῦ ἀγνώστου, δέν θνως ποδέ καὶ τὸ δικαθόριστο...

Μ παλξ ἀκ

—Η γυναικά, γενικά, δὲν έχουν χαρακτηρίσα. Είνε χωριτωμένα δέντρα, καμαρένα γιὰ νὰ βγάζουν λουλούδια. Σπανίως παράγουν καρπούς.

Μιραμπώ

—Ο ανασθητος, είναι στὸ βιβλό διατηγισμένος. Γι' αὐτὸς καὶ η Αγία Θηρεσία ἔχαρακτήριζε τὸ διάβολο: «Ο δυστυχισμένος ποὺ δὲν δέν έρει ν' ἀγαπᾷ».

—Ένας έρωτεμένος ποὺ ούτεται τὸν λογυό διαθρωπο, μοιάζει μὲ κάποιον ποὺ διαβάζει παραμήθια καὶ κοριάδειν δτοίον διαβάζει Ιστορία.

Σαμφδρ

—Ο διλημνός έρωτος είναι... σὰν τὰ φαντάσματα. «Ολοι μιλούν γι' αὐτόν, έλαχιστοι διωτούνται τὸν έρωτα τὸν έντικούσιει.

Λά Ροσφούκω

